

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě, složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Jana Vyklického a Mgr. Radovana Havelce, v právní věci žalobce: **V. D. T.**, proti žalovanému: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, sídlem Praha 4, Nám. Hrdinů 1634/3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. 12. 2016, č. j. 9 A 215/2013 – 48,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále „stěžovatel“) napadá kasační stížností rozsudek Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 7. 12. 2016, č. j. 9 A 215/2013 – 48, jímž městský soud zamítl žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 11. 2013, č. j. MV-89279-6/SO/sen-2013, kterým bylo zamítnuto odvolání stěžovatele proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 15. 1. 2013, č. j. OAM- 40122-23/DP-2011. Rozhodnutím I. stupně byla podle § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3 a § 37 odst. 2 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců (dále „zákon o pobytu cizinců“), zamítnuta stěžovatelova žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání - osoba samostatně výdělečně činná.

Zároveň s kasační stížností nebyl zaplacen soudní poplatek [§ 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“)], proto Nejvyšší správní soud stěžovatele výrokem I. usnesení ze dne 14. 2. 2017, č. j. 3 Azs 26/2017 – 12, vyzval ke splnění poplatkové povinnosti ve výši 5.000 Kč (viz položka č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích). Stěžovatel podal spolu s kasační stížností rovněž žádost o odkladný účinek kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud jej proto výrokem II. téhož usnesení vyzval k uhrazení soudního poplatku za tento návrh, jenž podle položky 20 sazebníku poplatků činí 1.000 Kč. Ke splnění výzvy byla stěžovateli stanovena lhůta sedmi dnů od doručení předmětného usnesení; zároveň byl poučen o následcích marného uplynutí lhůty k zaplacení poplatků.

Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti, dle § 7 citovaného zákona stejným dnem se stal soudní poplatek za kasační stížnost splatným. Dnem podání návrhu na odkladný účinek se pak stal splatným i soudní poplatek za tento návrh.

Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích dále platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.

Povinnost zaplatit soudní poplatek vznikla stěžovateli společně s podáním kasační stížnosti, kterou stěžovatel doručil Nejvyššímu správnímu soudu dne 24. 1. 2017. Jak již bylo uvedeno, Nejvyšší správní soud stěžovatele vyzval k úhradě soudního poplatku za kasační stížnost výrokem I. usnesení č. j. 3 Azs 26/2017 – 12, které zaslal samotnému stěžovateli, neboť dosavadní právní zástupce stěžovatele JUDr. Matouš Jíra informoval Nejvyšší správní soud přípisem ze dne 7. 2. 2017 o ukončení právního zastoupení stěžovatele (přílohou přípisu byla výpověď plné moci ze dne 31. 1. 2017). Dne 28. 2. 2017 bylo usnesení č. j. 3 Azs 26/2017 – 12 vráceno zdejšímu soudu s tím, že stěžovatel je na jím v kasační stížnosti uvedené adrese neznámý, a v daném místě nemá schránku. Usnesení č. j. 3 Azs 26/2017 – 12, bylo proto v souladu s § 50 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), ve spojení s § 64 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), vyvěšeno na úřední desce zdejšího soudu dne 1. 3. 2017. Podle § 50 odst. 2 věty druhé částí za středníkem o. s. ř. se písemnost považuje za doručitou desátým dnem po vyvěšení. Usnesení č. j. 3 Azs 26/2017 – 12, tedy bylo stěžovateli v souladu s § 40 odst. 3 s. ř. s. doručeno dnem 13. 3. 2017. Posledním dnem sedmidenní lhůty pro zaplacení soudního poplatku se tak stalo pondělí 20. 3. 2017. Stěžovatel však toho dne a ani později soudní poplatek nezaplatil. Nejvyšší správní soud pro pořádek připomíná, že v případě lhůty k zaplacení soudního poplatku stanovené usnesením č. j. 3 Azs 26/2017 – 12, se již jednalo o lhůtu dodatečnou. Stěžovatel měl tedy ke splnění poplatkové povinnosti lhůtu dostatečnou.

Podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Jelikož soudní poplatek nebyl ke dni vydání tohoto usnesení zaplacen, byly naplněny podmínky předvídané v § 9 odst. 1 větě za středníkem zákona o soudních poplatcích; proto zdejšímu soudu nezbylo, než řízení o kasační stížnosti zastavit. Nad rámec zdůvodnění lze připomenout, že v posuzované věci není splněna ani další podmínka řízení, zastoupení stěžovatele podle § 105 odst. 2 s. ř. s., k jejímuž odstranění byl stěžovatel rovněž vyzván výrokem III. usnesení č. j. 3 Azs 26/2017 – 12. Tato překážka by zakládala důvod pro odmítnutí kasační stížnosti podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s.

O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. března 2017

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu